

РЕШЕНИЕ НА СЪДА

20 февруари 1979 година*

По дело 122/78

с предмет преюдициално запитване до Съда, отправено на основание член 177 от Договора за ЕИО, от страна на Tribunal Administratif, Paris, (Франция) по производство, висящо пред този съд между

SA Buitoni

и

Fonds d'orientation et de régularisation des marchés agricoles

относно действителността и тълкуването на член 3 от Регламент № 499/76 на Комисията от 5 март 1976 г. за изменение на Регламент № 193/75 относно определяне на общи подробни правила за прилагане на режима на вносни и износни лицензии и сертификати за предварително фиксиране на земеделски продукти (ОВ L 59, стр. 18),

СЪДЪТ,

в състав: г-н Н. Kutscher, председател, г-н J. Mertens de Wilmars и г-н Lord Mackenzie Stuart, председатели на състави, г-н А. М. Donner, г-н Р. Pescatore, г-н М. Sørensen, г-н А. O'Keefe, г-н G. Bosco и г-н А. Touffait, съдии,

генерален адвокат: г-н F. Capotorti,

секретар: г-н А. Van Houtte,

постанови настоящото

Решение

1. С Решение от 22 март 1978 г. Tribunal Administratif, Paris, отнася пред Съда, съгласно член 177 от Договора за ЕИО, въпрос относно действителността и тълкуването на член 3 от Регламент № 499/76 на Комисията от 5 март 1976 г. за изменение на Регламент № 193/75 от 17 януари 1975 г. (ОВ L 25, стр. 10) относно определяне на общи подробни правила за прилагане на режима на вносни и износни лицензии и сертификати за предварително фиксиране на земеделски продукти (ОВ L 59, стр. 18).

2. От посоченото по-горе решение е ясно, че на ищеца по главното производство, който е получил, съобразно разпоредбата за обезпечение, вносни сертификати за

* Език на производство : френски.

количество от домати концентрати с произход от трети страни, и който е внасял тези стоки в рамките на срока на действие на лицензиите, с решение на френската интервенционна агенция му е било отказано освобождаване на обезпечение на основание, че ищецът не е представил на агенцията изискваното доказателство за внос в периода, посочен в член 3 от Регламент № 499/76.

3. Ищецът по главното производство е отправил искане до националния съд, пред който е образувано производство срещу решението, за обявяване на член 3 от Регламент № 499/76 за недействителен. По-специално, ищецът твърди, че въпросният член нарушава принципа на пропорционалност и противоречи на целите и духа на системата от обезпечения на Общността.

4. С оглед на посочените съображения, националният съд е поискал от Съда да даде преюдициално заключение относно действителността и тълкуването на посочения член.

5. Съгласно Регламент № 193/75 на Комисията от 17 януари 1975 г. издаването на вносни и износни лицензии от националните интервенционни агенции е поставено под условие от предоставянето на обезпечение, изчислено, както е посочено в съображение 6 от регламента, по начин, който да гарантира, че задължението за внос или износ ще бъде изпълнено в рамките на периода на валидност на лицензията.

6. От разпоредбите на член 17, параграф 2 от регламента се вижда, че освобождаване на обезпечението се извършва при представяне на доказателство за изпълнение на всички митнически формалности по вноса или износа. Доказателството, което следва да се представи, съгласно правилата, посочени в параграф 3 от същия член, е под формата на копие № 1 от лицензията, заверено от службата, пред която са осъществени формалностите.

7. Съгласно член 18, параграф 1 от регламента, обезпечението се освобождава „незабавно след представяне на доказателството, посочено в член 17, параграфи 2 и 3”.

8. По силата на член 18, параграфи 2 и 3 от регламента, цялото обезпечение се задържа, ако нетното внесено или изнесено количество е по-малко от 5 % от нетното количество, посочено в лицензията. Обезпечението може да се освободи от държавите-членки пропорционално на количеството продукти, равно най-малко на процента, за който е представено доказателството, посочено в член 17, параграфи 2 и 3.

9. Член 3 от Регламент № 499/76 добавя към член 18 от Регламент № 193/75 параграф 4, съгласно който, ако не се представи доказателство в рамките на шест месеца от изтичането срока на валидност на лицензията, обезпечението се задържа, освен в случаите на непреодолима сила.

10. От съображение 3 от Регламент № 499/76 се вижда, че разпоредбата на параграф (4) е въведена „поради административни съображения”.

11. Ищецът по главното производство твърди, по-специално, че е в противоречие с принципа на пропорционалност да се прилага еднаква санкция за неизпълнение на задължение за внос, което се гарантира от обезпечението, и за закъсняло представяне на доказателства за изпълнение на задължението, което е било освободено правилно и в рамките на предвидения срок.

12. В писменото си становище, Комисията поддържа позицията, че член 3 от Регламент № 499/76 е обоснован от факта, че преди неговото въвеждане задържането на обезпеченията се е извършвало при изтичането на различни периоди в отделните държави-членки, което е довело до дискриминационно третиране на търговците и нарушаване на системата от обезпечения. Целта на тази система е Общността да бъде улеснена при получаване на точна информация относно текущото положение на пазара.

13. В допълнение, съществувала е необходимостта на административно ниво да се определи период за окончателно приключване на делата.

14. Все пак, Комисията също така подчертава, в хода на устната фаза на производство, важноста, в рамките на системата от лицензии за внос и износ, на информационната роля, която играе представянето от страна на търговците до компетентните национални органи на доказателства относно извършването на сделките по вноса или износа под формата на копие № 1 от лицензията, заверено от службата, пред която са приключени митническите формалности.

15. Единствено чрез подаването на доказателствата националните агенции, а чрез тях и органите на Общността, могат да получат точна информация за броя на сделките, които действително са се сключили въз основа на лицензиите.

16. Що се отнася до проблема с пропорционалността, следва да се проучи въпросът дали санкцията, посочена в член 3 от Регламент № 499/76, поради неспазване на периода за представяне на доказателствата, изисквани от тази разпоредба, надвишава необходимите предели и е необходимото за постигане на преследваната цел.

17. В това отношение трябва да се припомни, от една страна, както се вижда от съображение 6 от Регламент № 193/75, че системата от обезпечения е насочена към гарантиране на изпълнението на задължението за внос и износ, които са предприети доброволно, през периода на срока на валидност на лицензията, издадена за тази цел.

18. Както бе посочено по-горе, съгласно член 18, параграфи 2 и 3 от регламента, санкцията, предвидена в случаите на неизпълнение на задължението, по своята същност, е пропорционална на степента на неизпълнение.

19. От друга страна, разпоредбите на член 3 от Регламент № 499/76, създадени „поради административни съображения”, предвиждат не само период, в който трябва бъдат да представени доказателствата, но също и загубата на цялото обезпечение в случай на неспазване на предвидения срок.

20. Фиксираната санкция, прилагана при нарушение, което е значително по-маловажно от неизпълнението на задължението, гарантирано от обезпечението, наказано с пропорционална санкция, следователно, се приема като изключително тежка спрямо целите на административна ефективност в контекста на системата от лицензии за внос и износ.

21. Въпреки това, с оглед на неудобството, причинено от забавеното представяне на доказателства, Комисията е имала право да определи срока, посочен в член 3 от Регламент № 499/76, за представяне на доказателства. Неспазването на посочения срок се санкционира само с наказание, което е значително по-леко за заинтересованите лица от наказанието, предвидено при загуба на цялата гаранция и по-тясно свързано с практическите последици от подобно неспазване на срока.

22. В действителност, дори ако административната ефективност изисква документите по делото да не се пазят за неопределен срок от време, трябва, все пак, да се отбележи, че неспазването на този срок би било изключително по своята същност, доколкото би противоречало на интересите на заинтересованите износители и вносители, които обикновено се стремят към освобождаване на обезпеченията си във възможно най-кратки срокове.

23. Следователно, подходящо е да се отговори на въпроса, повдигнат от националния съд, че член 3 от Регламент № 499/76 е недействителен.

По съдебните разноски

24. Разноските, направени от Комисията на Европейските общности, която е представила становище пред Съда, не подлежат на възстановяване.

25. С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство, настоящото дело се явява отклонение от обичайния ход на производството пред националния съд, решението по съдебните разноски следва да бъде взето от този съд.

По изложените съображения,

Съдът,

като се произнася по въпроса, отправен до него от Tribunal Administratif, Paris, с Решение от 22 март 1978 г., реши:

1. Член 3 от Регламент № 499/76 на Комисията от 5 март 1976 г. е недействителен.

Подписи:

Произнесено в открито съдебно заседание в Люксембург на 20 февруари 1979 година.

Подписи